

عنوان مقاله:

فیلم پری: از تصوف ابوسعید تا عرفان علوی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

هاجر دیبا - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه بیرجند

محمود زراعت پیشه - استادیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه بیرجند

اکبر شاپان سرشت - دانشیار گروه ادبیات و زبان فارسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

در فیلم پری، ساخته داریوش مهرجویی در سال 1333، مولف های پر رنگی از تصوف دیده می شود؛ تصوفی که علاوه بر تاثیر از رمان فرانی و زویی نوشته جرم دیوید سالیجر J. D. Salinger نوشته شده به سال 1691 میلادی، با اقتباس از افکار و احوالات ابو سعید ابو الخیر نیز همراه است. اقتباس های داریوش مهرجویی از افکار و احوالات مرتبط با ابو سعید ابو الخیر را می توان در مقوله هایی چون طعم وقت قبض و بسط عقل و قلب ذکر ریاضت فنا و کرامت و شعر دسته بندی نمود. در این فیلم در نهایت، ترجیحی در خصوص عرفان علوی نسبت به تصوف ابو سعید ابو الخیر به مخاطب القاء می شود، در این تحقیق، پس از اشاره ای گذرا به اقتباس فیلم نامه فیلم پری از رمان سالیجر، تاثیر پذیری فیلم از تصوف ابوسعید نیز ذیل مقولات مزبور نشان داده خواهد شد تا در نهایت میزان اثرپذیری فیلم از ابوسعید مشخص شود

کلمات کلیدی:

فیلم پری، داریوش مهرجویی، تصوف، ابو سعید ابو الخیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581819>

